Låvefæsten - Fadderuka - Utveksling - Fotballturneringa - Juleblot - IFMSA - Skandaler - Sitater - Sladder - Ting du ikke vil skrive hjem om - "To kvadrat"-jentene gir seg ikke

Medisineravisen

Nocebo

Desember 2004 Nr. 2 Årgang 5

FORMASJONSSJEKKING PÅ CLUB I.D.

Nocebo tester den ultimate sjekkeguiden, den beryktede "Pornopung-håndboka". Les ALT om hvor galt det gikk.

SIDE 6-8

Medisinavisen Nocebo

placebo-nocebo@list.stud.ntnu.no

Sjefredaktører: **Vidar Rao** og **Marianne Johnsen**
I redaksjonen: Fjøsredaktør **Bjørn Lyngen**, kamera-/batteri-/minnekort-redaktør **Erik Berntsen**, Halden-korrespondent **Petter Samuelsen**, utenriksredaktør **Tobias S. Slørdahl**, jada, jeg hadde tenkt å skrive noe-redaktør **Kim-Vidar Rasdal**, kulinarisk redaktør **Marie S. Sandvei**, fem-i-kantina-redaktører **Sarah Chacko** og **Marit Haram**, e kjæm frå Os-redaktør **Ingrid Vedum** og sist, men ikke minst-redaktør **Helen Mari Arnevik**.

LEDER

Endelig! Da har Noceboredaksjonen endelig fått stablet et nytt nummer på beina, etter litt krøll i starten av semesteret. Bedre sent enn aldri, som det så fint heter. Redaksjonen består stort sett av de samme folka, men vi har fått med en hel del nye impulser, som vi selvfølgelig ønsker velkommen inn i Nocebofamilien.

Vi benytter også anledningen til å takke vår avtroppede redaktør takk for god innsats, og det sier vel litt når det trengs 2 stk for å ta over jobben. Til tross for at det kun kommer ett nummer før jul, er det til gjengjeld fullspekket med journalistikk på høyt nivå. Og lavere nivå. Noe for enhver smak.

SISTE:

- Ja, jeg har skrevet noe, men vil ikke sende det inn-redaktør Petter Samuelsen har skrevet noe, men ville ikke sende det inn til redaksjonen innen deadline. Dette holder ikke. Argh.

- Heftig ildsjeldebatt på Placebos nettforum! Følg med på: http://org.ntnu.no/placebo/

- Placebo fikk 3000 kroner i bot fordi så mange snek seg med på juleblotet. Intet nytt under solen, med andre ord. Hytta finansieres snart utelukkende av Placebo.

Nocebo 20©04 medisinstudentene ved DMF, NTNU. Hvis du kopierer fra innholdet uten å legge spenn på bordet, kommer vi og årelater deg. Så holder vi hodet ditt under vann til du ikke kan puste mer. Husk, vi er i besittelse av skolemedisin med futt i.
"Man skal ikke plage andre, man skal være grei og snill, og forøvrig kan man gjøre som man vil."

PLACEBO-SJEFENS HJØRNE

Hei alle sammen!

Tenk at vi allerede snart er ferdig med høstsemesteret. Hvor utrolig fort det har gått!! Det så en stund tidlig på høsten mørkt ut for Nocebos fremtid. Heldigvis tok noen få, ivrige sjeler tak i saken, og fikk stabla en midlertidig redaksjon på beina. Det kan vi andre prise oss lykkelige for. Hva ville vel medisinerhverdagen vært uten Nocebo? Nei, rett og slett ikke den samme.

Høsten har vært begivenhetsrik, både for nye og gamle studenter. Spente førsteklassinger møtte likså spente faddere på Gløshaugen en varm augustdag, og siden har det gått slag i slag. Fadderuke, dåp, låvefest, MSO-hyttetur, fotballcup, kursuke, pleiemedhjelperkurs, MEDHUM-fest og juleblot, for å nevne noe. Nå er det ikke fullt så varmt lenger, og førsteklassingene har funnet seg vel til rette i SA. På gangene har det blitt diskutert mappe og multiple choice eksamen, og meningene er mange og sterke. Noe man kan enes om er i hvert fall at det blir spennende å se utfallet.
Men før den tid tar vi oss alle sammen en velfortjent juleferie. Ta frem skiene, julepynten, julestasen og slapp av og nyt ferien! Jeg håper at Placebo har bidratt til å gi en hyggelig avveksling fra bøkene i høst, og håper det er noe vi vil fortsette med. Det er mye gøy å vente seg på nyåret. Lykke til med eksamen til alle som har det rett før eller etter jul.

God ferie!

Hilsen Anne Sofie

AKTIVITETSPLAN VINTER/VÅR 2005

Når	**Hva**	**Hvorfor**
20. januar	Åretur	Fordi det blir DRIIIIT gøy!
25. februar	Skidag og afterski	Hvis du ikke var med til Åre får du sjangsen nå
11. mars	Påskeblot	Fint med en fest før eksamenstida!
Mai/juni	Eksamensfest	Hvorfor? Hvorfor TROR du?

I tillegg vil det blir arrangert Nidartur, vinsmakerkurs, filmkvelder i MTA og så videre.
Følg med på mail for mer informasjon!

Har DU ønsker om filmer vi skal vise, ting vi skal arrangere? Kontakt oss på mail:

placebo@list.stud.ntnu.no

MSOs ÅRSSEMINAR PÅ GOL 2004

21. oktober fordelte åtte ivrige MSOere seg i to strøkne leiebiler og satte kursen mot det sagnomsuste årsseminaret på Gol. Glatte veier og dårlig humor til tross, vi kom fram i god behold. Første post på det varierte programmet var en aerobicseanse ledet av en heller ukoordinert Bjørn Steinar fra Oslo. Trondheimsgjengen stilte, som seg hør og bør, med plenty innsatsvilje og umatchende grilldresser.

TEKST/FOTO: Eirik/Elisabeth, kull '02

Dagene ble fylt med spennende og lærerike foredrag om alt fra transseksualitet, via omskjæring og barns seksualitet, til overgrep og skeiv teori*. Legemiddelselskapene var selvsagt også representert, og gikk nye veier ved å la små, yndige barn dele ut gratiseffektene. Undervisningen var kun avbrutt av solide matpauser med allslags herlige, overdådige retter. Dessert var et naturlig følge til alle måltider. Nam!**

Etter middag koste vi oss med badstu og snøbading. Mange sliter enda med skrubbsår etter rulling i skare. Ellers gikk kveldene med til sosiale aktiviteter av ymse slag. Rebusløp med rompemiming, et innblikk i Susannes vibrerende verden, froskeimitasjoner og stand-up komiker fra Bærum var noe av underholdningen. Lørdag kveld var satt av til fancy galla i anledning MSOs 30-årsjubileum. Vi ble servert en nydelig fireretters middag med innslag av mange fantastiske taler før danseløvene inntok gulvet og kaklehønene inntok sofaen.

Etter å ha blitt kjent med så mange flotte MSOere fra hele landet, var det trist å ta farvel søndag formiddag. Mange dro hjem med ny inspirasjon til videre arbeid i MSO og det blir garantert kniving om plassene til neste årssem. Bilturen hjem var preget av akkumulert søvnmangel og overdoser av sær internhumor. De åtte timene til Trondheim gikk så altfor, altfor fort... Heldigvis har MSO-Trondheim så mye på plakaten fremover at den gode stemningen på ingen måte skal få lov å dø ut!

(* Vi har fortsatt ikke peiling på hva skeiv teori går ut på.)

(** Dette er et onomatopoetikon, altså et lydmalende ord. Under en diskusjon kl 05.50 natt til søndag ble følgende subgrupper oppfunnet: homomatopoetikon, onanino-matopoetikon og heteronormatopoetikon. Runar: "Homomatopoetikon, det må jo være homselyder, det. Lag en homselyd, da, Jon Magnus!" Jon Magnus (erkehomo): "Jeg synes jeg lager homselyder hele tiden, jeg.").

De siste månedene har vi i nocebo oppfattet en misnøye blant enkelte studenter angående kantina på mtfs. Vi har fått mange henvendelser i forbindelse med dette, og har derfor plukket ut et leserbrev som rørte ved oss alle.

For redaksjonen
Marit og Sarah.

ET SUPPEHELVETE

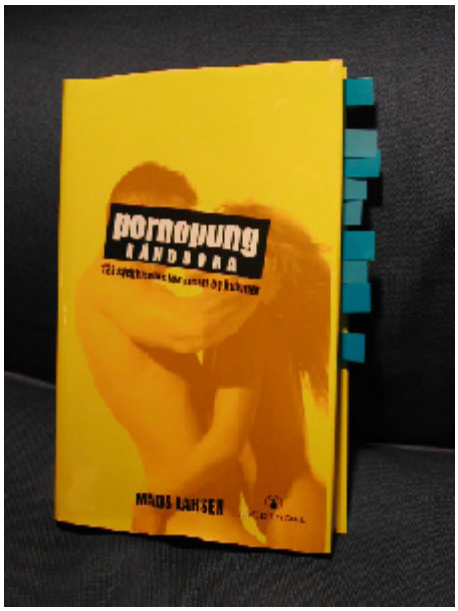

Det var en dag her i høst, en skikkelig kald en sådan. Regnet hadde ommøblert trynet mitt, og det glatte fine håret mitt så ut som om det hadde blitt tatt av stormen. Jeg søkte ly i kantina, og så frem til en deilig god og varm porsjon suppe. En slik man kan bli mett av.
Jeg la merke til at stemningen i kantina hadde et kjølig drag over seg, og ble bekymret. Var kjøleskapet lekk?
Jeg trasket bort til min faste plass, og var glad for å se kjente mennesker. De så bleke ut, og stemningen var laber. "Vi har noe å fortelle deg. Sett deg ned." Det første som slo meg var at det var noe galt med suppa. " Suppa er forminsket! Vi får nesten ingenting lengre. Det er jo bare en liten cappuccino kopp og ikke noe brød ved siden av en gang! Jeg er redd du ikke blir mett i dag."
Verdenen min raste sammen. Hva skulle jeg gjøre? Kantine suppa hadde jo vært mitt lyspunkt i hverdagen, og nå var den brutalt revet bort fra meg. Skulle jeg lissom kjøpe middag til blodpris nå da? Jeg var rett og slett sjokket.
Skrittene mot kassa var tyngre enn vanlig. "En porsjon suppe,takk", sa jeg litt mutt. "Den må du hente selv der borte", svarte kantinedama. HVA? Tenkte jeg. Nå var det like før jeg eksploderte. "Suppenazi", mumlet jeg for meg selv, mens jeg tuslet bort til gryta. Jeg hadde ikke opplevd maken.
Spent åpnet jeg grytelokket for å forsyne meg. Eimen av gammel curry veltet over meg. Jeg kjente savnet etter blomkålsuppa, men tenkte jeg fikk fylle koppen til randen. Jeg skulle i alle fall få med meg så mye suppe jeg kunne.

På veien tilbake til bordet, var jeg tydelig beveget av de sterke opplevelsene. Jeg var skjelven, og suppa ville ikke holde balansen. Akkurat i det jeg skulle til å sette meg, tok suppa kontroll over eget liv. Den tok en Macgyver, og landet lunkent over den nye kashmir genseren min.
Alt var kaos. Jeg hadde havnet i mitt verste mareritt: et suppehelvete!

NOCEBO TESTER PORNOPUNGHÅNDBOKA

"Pornopung-håndboka er den ultimate sjekkeguiden for menn og kvinner som ønsker å lykkes på byen. Den gir velprøvde råd til alt fra hyggelige kjernekarer, til sjarmerende drittsekker. Om du er ute etter en livspartner eller kun en dampende heftig natt - dette er boka for deg. Uten en moraliserende pekefinger avsløres de enkleste triksene og de mest effektive strategiene. Boka er basert på livserfaringen til menn og kvinner som til sammen har hatt tusenvis av sexpartnere. Romanen "Pornopung" ga deg innsikt i moderne kjønnsroller. Oppfølgeren "Pornopunghåndboka" lærer deg å beherske dem. Bokas motto: Prioritet en - Pule. Prioritet to - Pule finest mulig."

TEKST/FOTO: DJ Rao og Schmidt

Dette er kraftige påstander som ikke kan tas for gitt og som selvsagt må testes ut i virkeligheten. Valget falt på en trist og regnfull onsdag i kursuken, etter at vi hadde fått prosjektet godkjent som et tellende kurs. Reglene var klare, boken skulle følges slavisk, ingen egne sjekketriks. I kveld skulle hjernene kobles ut og forfatteren Mads Larsen skulle tenke for oss. Vorspielet ble til en gjennomgang av boken og sjekketriksene ble drillet – på hverandre. Vi dvelte ved kapittel 6 "Skaff deg en sjekkekompis". Larsen fremhever tre egenskaper som er viktig når du velger sjekkekompis, han må være flink til å snakke, ha like dårlig seksualmoral som deg og ikke bli plagsom i fylla. Vi føler at kravene er oppfylt. Team Rao og Schmidt er dannet.

80-tallsfest på Club ID

I frykt for andre konkurrenter, valgte vi oss et fora av litt mindre erfarne sjekkere. Ryktet gikk om at en videregående skole skulle ha 80-talls fest på Club ID. Perfekt. Ikledd bole-bukse og boblejakke tok vi bussen inn mot byen. Når vi nærmet oss på Nordre ser vi en overraskende lang kø utenfor ID. Det viste seg at 80-tallsfesten var avlyst, ettersom 89-modellene hadde hatt vansker med å skaffe seg 80-talls klær. Vi så ikke på det som noe hinder, siden hip-hop bukse er tidløs mote, men boblejakka så vi oss nødt til å donere til panfløytegruppa på Nordre, mot at de holdt kjeft i 10 minutter. Selv om køen var lang gikk vi rett inn, Dj Rao fra Rio flashet bransjekortet sitt.

Uerfarne sjekkere vil fort gå løs på den peneste dama i lokalet, men Larsen vet bedre. Før du satser på OL-gull må du prestere på lavere nivå. Vi lar blikket streife over lokalet, før vi setter kursen mot baren. Det er midtsjiktet vi går for. De mindre pene og de ikke

fullt så tynne har ofte komplekser, og trenger bekreftelse. De er enklere mål. Det er ofte i baren man får best oversikt. Vidar drar håndboka opp av hip-hop buksa, og slår opp på kapittel 13 “Ta kontakt”. Etter å ha skumlest de viktigste punktene, går Tobias bort til ei middelmådig jente, slenger VISA-kortet på disken og sier med en litt skjelvende stemme: “Her lille venn, drikk til jeg blir pen”. Hun bet ikke på.

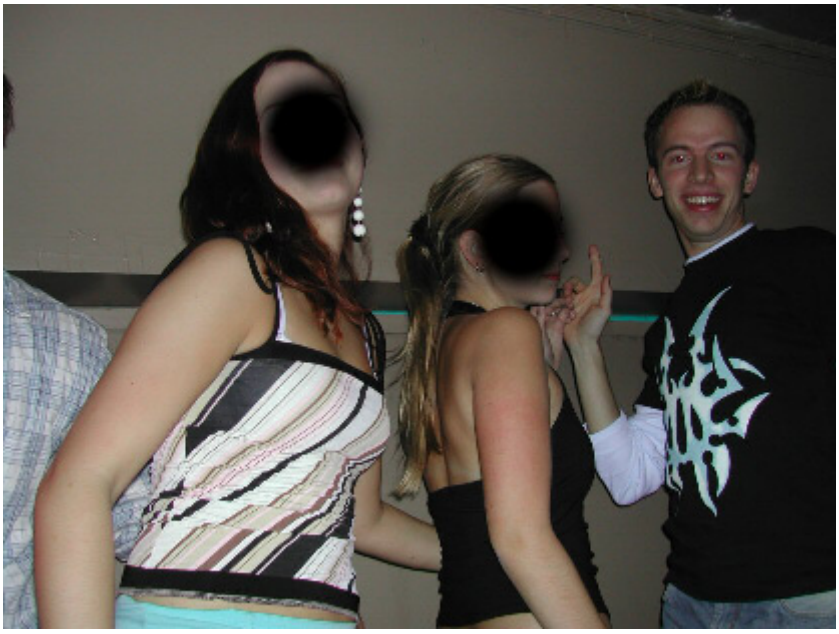
Formasjonssjekking

Vi bestemmer oss for å kjøre et fellesangrep. Kapittel 24 – “Formasjonssjekking”. Etter Tobias første mislykkede sjekkeforsøk påtar Vidar seg å være wing commander og Tobias får rollen som kamikazepilot. På et bord i hjørnet sitter vårt mål, en nydelig jente sammen med den typiske kjipe venninna. Kamikazepiloten ofrer seg og setter i gang samtalen med den sistnevnte, jenta som aldri blir sjekket opp og er venninnens dårlige samvittighet. I det wing commander kommer slentrende forbi introduserer Kamikazepilot Tobias han for hovedmålet. Samtalen går overraskende godt. Vidar får en god tone med målet, mens Tobias har venninna rundt lillefingeren, men sliter med å holde fokus. Det er tydelig at hovedmålet bruker venninnen som strategisk barriere for å hindre innpåslitne gutter, og i det Tobias begynner å trekke henne unna, oppdager hun angrepet og forsvarer seg med å blåse opp bitchbobla. Slaget er tapt.

Latinamerikanske bevegelser

Vi skjønner at baren ikke er stedet og trekker mot dansegulvet. Stedet som Larsen beskriver som området for å oppleve sine største seire, men også sine mest sviende nederlag. Dans er sex med klærne på. Mannen byr seg frem med parringsdansen, kvinnen bruser med fjærene. Tobias får sjansen først. En pen jente ikledd rosa topp med påskriften “touch me” blir byttet. Tobias speiler bevegelsene hennes (jfr. kapittel 18), og snart danser de intimt. Tobias lurer på om hun er en av de 90% som må trekkes av dansegulvet for progresjon, eller om hun er jokeren som kan forføres på dansegulvet med latinamerikanske bevegelser. Han bruker sine kunnskaper fra klinisk beslutningslære og får henne på mirakuløst vis med til baren for å kjøpe påfyll. Team Rao og Schmidt er for øyeblikket oppløst. Hver mann for sin hatt. Vidar tar noen innøvde dansetrinn, før han går til den beryktede felles dokøen, som i følge Larsen er et yndet sted for spontan konversasjon, og innleder en samtale med en tåtrippende blondine. Samtidig på

hvert sitt sted prøver de et anbefalt sjekketriks fra listen til Mads Larsen. "Det nytter ikke å være så kjekk som meg uten å bli sjekket opp, av og til skulle jeg ønske at jeg ikke var så søt". Vi treffes snart i baren igjen. Klokka begynner å bli mange.

Nachspiel

Du har sikkert sutret over at du bor i et land hvor utestedene stenger altfor tidlig. Feil, feil, feil! Restriktive skjenketider og nachspielkulturen gjør Norge til et fantastisk sjekkeland. Idet man blir pælmet ut, er man full og vil fortsette festen. Vi går til kapittel 48 – "Siste krampeforsøk". Nå er alle såpass drita at kontakten burde gå greit. Rett utenfor døra er det beste stedet, hvor folk venter på venner og kjente. Vidar går opp til en ustø jente, og spør om hvor det er nachspiel med alkoholholdig drikke. Selv om det ikke er kvalitetssikret, går vi for det første og beste. Vi ankommer et høl av en hybel, med tjukke gardiner, stearinlys og en eim av alkorus. En behagelig varm innetemperatur innbyr til lettkleddhet. Noen feinschmeckere har hengt opp tykke håndklær på badet og satt frem dyre badeprodukter for å imponere. Tobias insisterer på at jentene får servert Bailey's, søte shots og Irish Coffee. Når alle har drukket opp sitt første glass, glir mulighetenes vindu seg åpent. Sjekkekompisen er for lengst glemt, og klining er ikke til å unngå. Fulle kompiser kan ødelegge, så disse er parkert i en stol for lenge siden. Heldigvis har vi fått hver vår jente på fanget, og blir dratt med inn på nærmeste soverom. Alkoholen har nå tatt livet av så mange nevroner, at vi har vanskeligheter med å holde fokus, og klarer ikke lenger å skille tipsene i boka, fra andre håpløse sjekkemetoder vi har hørt. I kor synger vi derfor: "I looooove you, I loooove you so!!!" (Didrik og Ylva, NRK 1993). Dette var tydeligvis litt overkill, og de søte jentene nekter å ta av seg boblejakken de hadde fått av noen panfløytespillere på Nordregt. Boken er borte og vi aner ikke hvordan vi skal lure jentene ut av klærne. På vei ut møtes vi i trappen, og må konstatere at kvelden er omme og slaget er tapt.

Håpet har sluknet når vi hver for oss kryper under dyna. Vidar prøver et siste krampetrekk og setter vinduet på gløtt. Sannsynligheten er vel større for at det kommer tyver på besøk enn søte 18-åringer. Faen ta deg, Mads Larsen!

HÅPLØS FOTBALLTURNERING

– Faen!! Ballen suser elegant i rettlinje – tre meter over målet. Det hintes om at enkelte bør ta av seg ryggsekken eller legge opp, uten at det tas alt for godt i mot. Det er blodig alvor. Placebo arrangerer fotballturnering for de kommende leger!

TEKST/FOTO: Gard E. Jørgensen / Magnus Lyngbakken

Som førsteårsstudenter burde kull 04 kanskje vurdert de potensielle faresignalene før turneringen. De stilte med hele fire lag, de andre kullene med ett eller to. Tydet dette på dårlige erfaringer fra tidligere år? Var det bare de dummeste fra høyere kull – de som aldri lærer, som stilte opp igjen i år? Ville dette bli som bedriftsfotball – livsfarlig?!

Skuffende

Om medisinstudenter er bedre fotballspillere enn gjennomsnittet skal være usagt, men faglig endte turneringen opp som en stor fiasko. Ingen spennende skader å observere og evt. behandle, ei heller en liten kollaps eller hjertestans som jo ordentlige spiller får stadig vekk. Her har Placebo mye å hente – en utfordring de bør ta seriøst til neste år. Med spådommer om legeoverskudd i bransjen om kun kort tid, bør man selv også gjøre en innsats for å øke etterspørselen. To – tre innleggelser på ortopedisk bør i så måte ikke være for mye forlangt; gjerne med kompliserte brudd som krever tett oppfølging. Men det får vel som sagt vente til neste år – kanskje vil kull 05 egne seg bedre i en slik rolle?

Problemer med hodet?

Likevel ligger det kanskje latent diverse skadevirkninger på både kort og lang sikt. Da innen psykiatrien. For selv med spesielt selekterte og toppede lag måtte både kull 99 og 00 se seg slått av et av kull 04 sine farmerlag. Og hvem ville vel ikke hatt problemer med nattesøvnen etter å ha satt den avgjørende straffen langt ut til høyre for målet, eller sluppet inn et lompeskudd fra 20 meter.

Trøsten får da ligge i at var man ute etter trofeet gikk man bare glipp av den sannsynligvis minst elegante pokal som historien har sett. I forsøk på å beskrive den har enkelte snakket om et noe adipøst bordben fra IKEA med et strøk svart maling og en tallerken på toppen. Dog mulig å bruke til avlastningsbord for ølen sin om man skulle ønske det.

Og om ikke det heller skulle være noen trøst, så kan man jo utfordre til duell ned bakkene i Åre. I et nytt år med nye skademuligheter.

CAVE: ERASMUS

"Øl mot fyllesyke er som nitro ved angina", sier bjørnen til ørnen i det han setter til livs en Dunkel i Berlin. "Ja, det har du jammen meg rett i, bjørn. La oss ta en til!"

Det var under forelesningen om søvnapnoe syndrom i fjor høst vi skjønte at vi måtte reise i fra Trondheim, og det var etter billig rødvin på Edgar valget ble tatt. Hitler har bodd her, Marlene Dietrich har bodd her og jammen også Jürgen Klinsmann! Selvfølgelig måtte det bli Berlin! Etter nødvendige søknader, eksamensperiode og en grusom busstur med to tungthørte postmenopausale dansker stod vi endelig under Brandenburger Tor den 23. august. Hvor var kneipene?

Det fant vi fort ut. Verre var det med et sted å bo. Valget falt på den kaldeste kåken i hele byen. Enda godt det var billig. Bjørnen glemte å svare på baksiden av språkprøven og havna i "dustegruppen" under språkkurset. Det var like greit. En uke senere kom en ny student i denne klassen. Det var ørnen som hadde glemt at an, auf, hinter og in både kunne styre dativ og akkusativ. Den sinte frøkena sendte ham til "dustegruppen", og da var det gjort. I godt kompaniskap klarte de å få den tyske lærerinnen til å uttale at nordmenn i Berlin er skandaløse. Uttalelsen kom etter at alle nordmennene på mystisk vis var fraværende samtidig den dagen de skulle hatt prøve, og dukket opp dagen etter med et svært avslørende stempel fra et av byens etablissementer fra et par dager i forveien. Bedre ble det ikke av at ørnen dukket opp med en serie sting i undernebbet etter å ha forsøkt å fly over et gjerde i lett alkoholpåvirket glede over å få øye på en kebabsjappe på vei hjem fra byen.

Deretter ventet medisinstudiet på Humboldt. Ørnen og bjørnen fant fort ut at psykiatri er vanskelig på tysk, og det ble heller psykoanalyse på kneipene om kveldene. Urologi er derimot konkret og fint. I god tro gikk bjørnen rett fra nachspiel og på tre-timers forelesning om scrotumsykdommer. Akutt inntreffende narkolepsi gjorde dagen til alt annet enn lærerik. Det ble anti-fyllesyke-behandling sammen med ørnen noen timer senere.

Plutselig ble det høst og mørkt i Berlin. Leiligheten er i skrivende stund så iskald at sammen med de høye strøm- og lave alkoholprisene har en nylig utviklet kalkyle vist at det lønner seg å gå ut på kafe og heller spare på varmen. Tysk gløgg er ennå uprøvd, men etter disse memoarer er avsluttet, må vi ut å feire med årstidens drikk. Håper alle har det fint i Trondheim og at noen av dere, sammen med våre respektive hepatocytter, synest det er hyggelig at Erasmussene snart er tilbake. Prost!

THE IFMSA COMMUNITY

Internt Medlemsnytt:
-Etter siste møte vi hadde på Alnabru i Oslo har vi fått en del spørsmål. Her skal vi prøve å klarlegge litt ting ved vår organisasjon.

Først av alt: Vi er ikke et pyramidespill!
IFMSA er en ærlig og hederlig organisasjon som ikke driver med sånt tull. Men når det er sagt så vil vi gjerne at du verver så mange medlemmer du bare orker. Det koster bare 10kr å være medlem. Skyndt deg å sende pengene oppover i vårt system slik at styret, og vi som sitter på toppen kan få brukt dem. En gang vil sikkert / kanskje du sitte på toppen, og da skjønner du hvor viktig medlemmene våre er. Når du verver et medlem til IFMSA så kan du gi han/hun en lapp som du har klippet ut eller noe (what ever), gjerne med IFMSA logo på. Vi har ikke medlemslister, men husk å fortell at det er viktig å være medlem. Da får du "første rett" hvis du vil dra på sommerutveksling. Det er ikke så viktig akkurat hva du sier her, men prøv å dikt opp noe fint. Husk: En gang vil kanskje du sitte på toppen (sammen med oss) og da får du også glede av medlemspengene.
Vi i styret har reist på kurs til syden nå, så ikke prøv å kontakt oss, vi kontakter deg.

ps: sørg for å ønske deg klær til jul, slik at du har noe å gi på klesinnsamlingen vår i januar.

VI KLAGER - HØY I HATTEN

Hei!
Jeg viser til din henvendelse vedrørende takkontruksjonene på Bunnpris Elgeseter. Jeg har tatt kontakt med butikken for å høre om det lar seg gjøre på en enkel måte å heve taket en tanke. Uansett om det lar seg gjøre eller ikke så er vi takknemlige for din henvendelse, og vi vil ta mer hensyn til høyden under slike konstruksjoner i fremtiden.

Vennlig hilsen
Christian Lykke
e-post christian.lykke@bunnpris.no

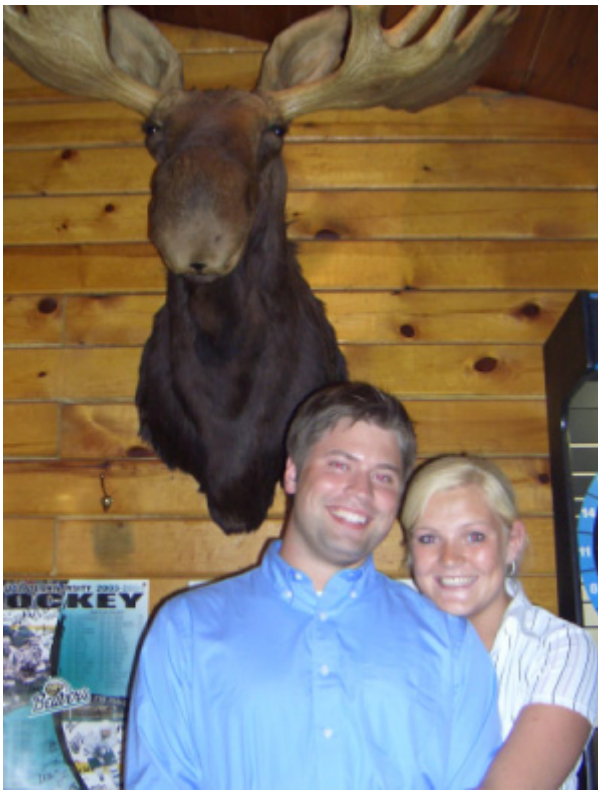
##

Hei!

Jeg bor i Elgeseter gate i Trondheim, og handler jevnlig hos Rema 1000 ved Professor Brochs gate og i Bunnpris på Øya. I Bunnpris-butikken har dere bygd noen slags takkonstruksjoner over noen av diskene, og disse byggverkene strekker seg lovlig langt ned fra taket i butikken. Jeg er nesten to meter høy og opplever det som ubehagelig å måtte dukke under alle disse nedhengene i tide og utide, og jeg antar at alle andre høye mennesker som handler hos dere opplever det likedan. Det høres kanskje ut som klaging, men jeg synes ikke dette akkurat er noen innbydende arkitektur. Dere ville sannsynligvis aldri bygd en disk som var så høy at ingen under 1,70 nådde opp til den heller, ville dere?

Mvh
Bjørn Lyngen

UTVEKSLING TIL UNIVERSITY OF NORTH DAKOTA

Selv om Nord Dakota kanskje ikke høres ut som det mest actionfylte stedet i USA, har dette høstsemesteret vært fylt av spennende og lærerike opplevelser. Vi hadde ikke de helt store forventningene til Grand Forks da vi hadde hørt at det var en meget liten by i amerikansk målestokk. Det viste seg derimot da vi ankom Grand Forks Airport den 29. august at den amerikanske målestokken er ganske mye større enn den norske. Selv om innbyggertallet bare er 60-70 000, er byens areal slettes ikke verst. Vi bor i et forholdsvis stort hus, 50 meter fra sykehuset, som vi faktisk har fått låne gratis under hele oppholdet – it's hard to beat free!

Sykehuset heter Altru Hospital og er forholdsvis nytt og moderne. Vi startet med en periode i general hospital service og ER for å bli kjent med systemet her borte. Deretter har vi hatt rotasjonene som vi skulle hatt hjemme. Opplegget er riktig nok litt annerledes enn i Trondheim. 4. Klasse er siste året for studentene her borte (4 år premed. etterfulgt av 4 år medical school) så det er ingen forelesninger eller PBL, bare sykehustjeneste. Dagene har en tendens til å bli veldig lange, operasjonssal fra 07:00 til 19:00 kan bli litt i meste laget.

I hvert av fagene har vi fulgt en spesialist i et par ukers tid. Vi har intervjuet og undersøkt pasientene for legen for deretter å diskutere oppfølging og behandling. En del ansvar og ganske lærerikt, men samtidig avslørende da man er alene under utspørring! Halvor var ganske frustrert en tidlig morgen da han måtte tegne de kjemiske prosessene i nefronet (det viser seg at pensumet fra 2.klasse nå er ganske rustent). Bekledningen på sykehuset er mye mer konservativ enn hjemme; skjorte og slips for menn, samt heldekkende sko. Dongribukser er bannlyst! En av fordelene med å ha så mye praksis er at vi har sett store forbedringer i engelsken vår, Anne Linn snakker faktisk også i søvne på englesk!

Legene her blir man ganske mye bedre kjent med enn hjemme, vi har ikke tall på hvor mange lunsjer og middager vi har fått spandert siden vi kom hit. En av overlegene her, Dr. Brosseau, tok oss til og med på en helgetur til hytten sin ved Lake Bemidji, og Dr. Robert Clayburgh, som er ortoped, har hatt Halvor med på fasanjakt.

Tidligere i høst ble vi intervjuet av både radioen og lokalavisen her. Avisreporteren skrev for så vidt en finfin artikkel, kanskje med unntak av enkelte feilsitteringer som at vi ikke bruker antibiotika i Norge og at vi snart skal gifte oss. Vi var ikke akkurat særlig mer begeistret når artikkelen ble mailet til Norge og lagt ut på Innsida…

Omtrent halvparten av befolkningen her i Grand Forks har norske aner, noe de er svært stolte av. At de bare har en oldefar fra Norge og at de ikke snakker ett ord norsk selv, spiller ingen rolle. Lefse og lutefisk spiser de og deres norske tradisjoner bevares med stor entusiasme! Med andre ord: "det er deilig å være norsk i Grand Forks", men vi begynner å bli litt lei småprat om bakgrunn og aner.

"Sons of Norway" er en klubb for personer med norsk avstamning her i USA. Vi ble invitert til å holde en tale på et av møtene deres og vi stilte opp i bunadene våre. Dr Ben Clayburgh, som er en av personene i spissen for utvekslingen mellom NTNU og UND, hentet oss hjemme før møtet. På vei inn i bilen tok Halvor et litt uheldig brett spagat-steg (samt at buksene satt litt strammere siden sist 17. mai) og det kom en liten revnelyd. Nydlig start på den kvelden! Anne Linn ble bedt pent på norsk om å løpe inn i huset og hentet nål og tråd. Da vi ankom festlokalet tilbragte Halvor den første halvtimen på toalettet og sydde, gikk glipp av najonalsanger og en god del av møtet, og skapte dessuten stor bekymring hos Dr. Clayburgh for at han var blitt rammet av en gastroenteritt. Kanskje ikke den beste starten på en anledning der man skal holde en tale, men til tross for hele hendelsen gikk det veldig fint til slutt.

Vi har i løpet av oppholdet også blitt kjent med en del medisinstudenter her, det har blitt mange hyggelige kvelder både ute på byen og hjemme rundt middagsbordet. Utelivet her i Grand Forks er slettes ikke verst, og alkohol er veldig billig!

I løpet av oppholdet her har vi også reist litt, blant annet en tur opp til Canada, en langhelg til Minneapolis og St. Paul og en uke i New York. I Minneapolis ligger USA's største kjøpesenter, Mall of America, hvor vi tilbragte to hele dager og brukte vanvittige pengesummer. Men ny garderobe er jo fint da…
New York var en by som virkelig imponerte oss, dit anbefales det virkelig å dra!

Alt i alt kan vi si at vi har hatt et meget spennende og lærerikt opphold her så langt, utveksling er virkelig et tilbud alle burde benytte seg av. Vi vil på det varmeste anbefale University of North Dakota til fremtidige utvekslingsstudenter.Med ønsker om en god jul til dere alle, sees på nyåret!

Anne Linn og Halvor, Kull-01.

PUSTEROMMET

TEKST/FOTO: Marie S. Sandvei

Nocebos to gourmeter, Farmen og Tirsdag, vil fra og med dette nummeret prøve sykehusets ulike serveringstilbud. Dette gjør vi for at DU skal vite hvor du bør gå når lesesalsiveren er på topp, men du trenger å fylle magen for å få i gang hjernen. Først ut er Pusterommet, lungeavdelingens "hemmelige" våpen for å rekruttere flere pasienter til sykehuset.

Valg av forrett satte kreativiteten på prøve. Farmen ende opp med en skive røket laks (6 kr), et beger snøfrisk (3 kr) og en agurkskive. Dette var stor suksess, dagens beste rett smaksmessig, mente han. Tirsdags svinestek- (3 kr) og agurkskiver var en heller trist opplevelse, skinka var tørr og agurken hadde nok ligget ute store deler av livet.

Hovedretten ble en opptur for Tirsdag. Hun bestilte Fiskermannens tallerken (64 kr), en velkjent slager fra flere eksamensperioder.
–Disse friterte bitene er veldig gode, men jeg spise akkurat det samme på Egon for en måned siden, sa hun mens hun stappet i seg en fritert scampi med halen stikkende ut.
-Hvem er det som driver og friterer og selger det til alle som vil ha..?
Farmen valgte, etter anbefaling av med.student, en kyllingkebab (59 kr). Han syntes de to første bitene var veldig gode, men så tapte det seg.

-Det er litt som når man drikker brus og kontinuerlig rister flaska. Den blir ganske dvask til slutt...
Dessertene på Pusterommet kan man ikke klage på; stort utvalg til bare 15 kr. Farmens Snickerskake, anbefalt av kokken, må kunne karakteriseres som en kulinarisk opplevelse. Men var muligens en tanke mektig før juleblot. Tirsdags hermetiske pærer med spraykrem derimot, var en frisk avslutning av måltidet, selv om hun ikke fikk så mange misunnelige blikk fra bordkameraten.
bDe to kompanjongene satt igjen med et godt inntrykk av Pusterommet etter sin visitt der. Det var rask servering og veldig hyggelig betjening (selv om Farmen så antydning til kløing av edlere deler bak disken..).
- Det er veldig rolig og behagelig her, til å være både et spisested og på sykehus, sa Tirsdag og så seg tilfreds rundt i lokalet. –Bortsett fra han nevrologen der borte, han ser ganske skummel ut.
- Og så synes jeg ikke servicen er så mye å skryte av, ikke bare må vi gå til disken og bestille, men de rydder jo ikke opp etter oss heller, klaget Farmen og tittet på alle de skitne tallerkenene på bordet.
- Men så lenge overlegene er nødt til å rydde selv også, synes jeg ikke det er så ille! smilte Tirsdag i det den skumle nevrologen skrapa restene av tallerkenen sin og satte den pent på plass. Og så, fulle i magene og med store smil om munnen, var de nisseklare for juleblot!

Meny:

*5 forretter, 3-6kr
*21 hovedretter, 16- 73kr
*9 desserter 11-15kr
(av og til/ i sesong:
multekrem: 25kr
cottage cheese med bær 10 kr)

MSO HYTTETUR av Black Mamba og Mountain Snake

Så kom vi frem til hytta,
klokka var vel kvart på tre.
Vi kjente et sug i magan,
og hva gjorde vi med det?

I stua var det laina opp,
for klin og kos i fred.
For en som er forelska,
kunne alltids noe skje.

F-f-f-forelska.

Vi ble delt i grupper,
som : "Orgasme", "PMS".
Med skrik og kåte lyder,
blei det skikkelig
gruppepress.

Øldrikking og ting på T,
var hinder nummer en.
Men for de aller beste
var det ikke no problem.

F-f-f-forelska

Fylleangsten bredde seg,
på lørdag klokka ett.
Aslak kull 03:
"det er bra å bli sjekka opp
uansett"

Videre gikk praten rundt,
om det andre kjønn.
Hva skal man så se etter,
Aslak?
"en som ikke er dust lizzom."

F-f-f-forelska.

På kvelden var det fest igjen,
klok på sex og rus.
Vi blanda gjerne begge to,
i festlighetens sus.

På søndag tok vi pent farvel,
med homofile tanker.
Konklusjonen lyder:
normalt er alt som vanker.

F-f-f-forelska!

TAKK, FYLKESKOMMUNE!

Nocebos observante lesere husker kanskje leserinnlegget fra jentene som ble kastet ut av hyblene sine, som ble trykt i fjor høst. Nå har vi fått forespørsel om, på vegne av disse, å sende en hilsen til Fylkeskommunen. Nocebo siterer aktuelle e- post: "Kjære Fylkeskommune! Vi vil gjerne takke dere for å ha gitt oss muligheten til å oppleve å bo i den flotte leiligheten vi i hu og hast fant på Ila. Den har gitt oss berikende opplevelser som dryppende dusjer og doer, regning gjennom vinduskarmene og det siste nye; gleden ved nattlig

selskap av kolonier av muggsopp i vinduskarmene. Vi vil derfor få uttrykke vår glede for at Fylkesmannens menn og kvinner gjør jobbene sine og passer på å få studenter ut av for små, nyoppussede, sentrale hybler og inn på mer interessante steder. Takk!"

KLESINNSAMLING TIL BYENS NARKOMANE OG HJEMLØSE

IFMSA gjentar aksjonen fra ifjor og arrangerer, i samarbeid med Omsorgskafeen, klesinnsamling etter juleferien. I år samler vi primært inn varme klær: Jakker, gensere og annen vinterinnpakning. Bli med og gjør Trondheimsvinteren varmere for de som trenger det mest!

FADDERUKA 2004

TEKST/FOTO: Ingrid Vedum/Magnus Lyngbakken

Denne høsten fikk 120 nye studenter det etterlengtede brevet fra dekanus Gunnar Bovin: "Kjære medisinstudent; Gratulerer med opptaket til medisinstudiet ved NTNU i Trondheim!". Og like mange spente og glade studenter var det som onsdag 11. august møtte opp til årets immatrikulering på MTFS. Etter høytidelige taler og alvorsfulle ord fra både direktører og ledere, skjønte vi at dette studiet krever sin mann, og sin kvinne. Dog, vi fant raskt ut at livet som medisinstudent ikke bare er alvor og hardt arbeid. Det skulle fadderne vise oss de neste 2 ukene.

Første dag ble vi delt inn i grupper, og geleidet rundt på sjukehusområdet. Det ble for mange mer forvirrende enn oppklarende, for hvem klarer vel ved første øyekast å holde styr på parkbygg, sentralbygg, morfologibygg, undervisningsbygg? Og om vi ble forvirret av hus og auditorier, skulle vi bli enda mer forvirret av å huske navnet på over hundre medstudenter.

Derfor var det godt at det samme kveld ble arrangert en ordentlig BLI KJENT FEST på Singsaker. Og ja, mange ble nok bedre kjent den kvelden!!

Fredag 13.august var dagen for godt stekte pølser og ballspill i Dødens dal. Her fikk faddere og barn frisket opp ferdighetene i både volleyball, fotball og den store barneskoleidretten slåball. En kveld med mye lek og moro!

Resten av helga ble brukt til turer både i bymarka og til Munkholmen, for ikke å glemme gutte-jente vorspielet lørdag kveld. For fadderguttene og "småjentene" innebar det en liten spasertur bort til Ila, en ferd som frambrakte en del undrende blikk fra forbipasserende! Ikke rart det vakte oppsikt når 7-8 gutter kom gående med over 50 jenter på slep.. Om det var noen baktanke med denne festen er ikke godt å si, men upopulære var vel ikke guttene!!

Mandagens H-fest på Singsaker var nok en anledning til å bli bedre kjent, og ikke minst legge vekk alle hemninger. For her fikk vi blant annet oppleve hekser, himmel, helter, horer, halliker, homofile, huleboere, hengte og hemorider

FLERE SITATER

På PBL: *Frydenlund*: "Hva er parenteral ernæring?" *Veileder*: "Det er næring gjennom tarmen, sånn vanlig..." *Kløfta*: "Altså... spruter man næring opp i endetarmen, da?"

MSO-leder Sara Kloo viser stolt frem etter venflon-kurs: "Jag har tre hål!"

som virkelig levde seg inn i rollene sine! Hurra for en Heidundrende H-fest!

Og etter en uke med ulike aktiviteter mente fadderne at det var på tide at vi tok ansvaret selv. Tirsdag var det var nemlig FRIDAG!!

Onsdag var det igjen tid for grilling og ballspill i Dødens Dal, før torsdagens store avslutning på årets fadderuke: Rebusløp med påfølgende pub-til-pub runde. At trønderværet viste seg fra sin verste side og rebusløpet måtte flyttes innendørs, la ingen demper på stemninga. Spesielt de som tilbrakte sine ettermiddagstimer på undervisningsbygget fikk seg vel en minnerik opplevelse. Det er utrolig hva en kan få seg selv til å gjøre underlagt en autoritet som årets faddere. Og faddere, vi regner med at dere fikk se det dere ville, og kanskje litt mer… Etter godt gjennomført rebusløp bar det videre til Naboen. Siden trønderværet fortsatte å vise seg fra den dårlig siden, både startet og endte årets pub-til-pub runde her. Før kveldens endepunkt: Samfundet!!

Idun, kull '02: "Jeg er lei av å treffe nye mennesker, så nå har jeg begynt å date vennene mine."

På uketjeneste: "Hva skal vi ha på oss på uketjeneste?" "Ikke så farlig, men gjerne dekk dere til med en bukse og en topp."

Tora, kull '01, ser ut av vinduet og forbanner det dårlige været: "Det regner jo faenmeg VERTIKALT!"

Mari, kull '01 på føden: "Det lukter sæd av fostervann!"

Hermod Pettersen: "Alle skal jo dø en gang, men det ville jo kanskje vært en ide om det kom som en overraskelse."

Arne Sandvik: "Noen fant ut at folk som tok dette medikamentet døde så ofte. Eller... de døde jo bare en gang, da."

Jan Dybdahl: "Spis et eple hver dag, så gleder De Deres frukthandler og bedrer hans helse."

IFMSA: STOR NORSK DELEGASJON PÅ GA

TEKST: Håvard Rørvik

Det var en stor norsk delegasjon som turen til Ohrid i Makedonia for å delta på den 53. generalforsamlingen i IFMSA's historie. Det ble en hektisk uke fullstappet med nye inntrykk og opplevelser.

Generalforsamling (GA) i IFMSA er ikke å anbefale for de med sovehjerter. Her er det full aktivitet stort sett hele døgnet. Dagen begynte som den sluttet, med et bad i Lake Ohrid. De ivrigste startet dagen klokken seks, før sistemann hadde avsluttet den forrige.
Etter en rask frokost begynte møtene og kursene, som varte stort sett hele formiddagen. Om ettermiddagen og kvelden var det generalforsamling, der IFMSA Norge ga sin stemme i viktige saker og i valg av nye representanter. Da alle hadde fått sagt sin mening og alle stemmer var talt opp, startet festen med nye temaer hver kveld. Beach Party, Polish Party og ikke minst National drink and food Party. Etter å ha sittet i ro en lang dag slapp folk seg løs på dansegulvet og stemningen stod i taket.

Slik for dagene av gårde og en uke syntes å være alt for lite. Men med oss hjem hadde vi nye ideer og masse motivasjon.
Det blir en helt spesiell stemning på GA når så mange engasjerte mennesker fra hele verden samles. Problemene i de ulike land er ofte svært forskjellige, men her er alle interessert i å bidra og hjelpe hverandre. Erfaringer utveksles, kontakter knyttes, ideer skapes og nye prosjekter planlegges. En kan ikke unngå at noe av engasjementet smitter over på en selv. Med på kjøpet får en venner i mange andre land. Uansett hvor en går eller setter seg ned kommer en i kontakt med folk, og mange får en ny venn for livet…

SCOME-leder takket for seg
Hans Jakob Westbye fra Norge har det siste året vært leder for SCOME (komité for medisinsk utdanning). Etter å ha jobbet for norske medisinstudenter gjennom NMF i flere år, tok han i fjor på seg oppgaven å bedre medisinutdanningen også i andre land. På møtet i Makedonia ble etterfølgeren hans valgt, og etter en overlappingsperiode kan Hans Jakob puste lettet ut etter et år med hardt arbeid og mange reisedøgn.
Under prosjektpresentasjonen overtok Kristin Turcuta som koordinator for Romania-prosjektet, etter at Rebecca Lumb har hatt den jobben et år.

Nye utvekslingsavtaler
En av oppgavene til representantene fra Norge var å få nye utvekslingsavtaler med andre land, slik at norske studenter kan dra ut til sommeren igjen. Norge er et attraktivt land å få avtale med, og det ble mange spennende reisemål på listen.
Å delta på GA er en helt spesiell opplevelse. En kommer tilbake sliten, men likevel med ny glød og entusiasme.
En forstår fort hvor heldige nordmenn er når en hører om helseproblemene i andre land. Samtidig er det imponerende å se hva studentene der får til med frivillig arbeid.

Neste GA er i Tyrkia i mars, og vi satser på god norsk deltakelse når den tid kommer.

Internettsider:
www.ifmsa.no
www.ifmsa.org/news/conferences.htm

Siste nytt om Kenya-prosjektet: HIV/AIDS-KLINIKK I NAIROBI

TEKST/FOTO: Håvard Rørvik

IFMSA samarbeider med Provide International om å opprette en HIV/AIDS-klinikk i slummen i Nairobi.
Til tross for litt problemer underveis, håper en at klinikken skal være klar innen et halvt år.
Dette vil bidra til å gi AIDS-pasienter i dette området et mye bedre helsetilbud.
Klinikken er også ment å være et kompetansesenter for HIV/AIDS, der studenter kan komme og jobbe eller drive forskningsarbeid.

Provide International har lenge ønsket å opprette en HIV/AIDS-klinikk i slumområdene rundt Nairobi. Lokalene var tilgjengelige, men midlene manglet. Siden IFMSA innledet et samarbeid organisasjonen har et av målene vært å samle inn penger til denne klinikken, og med Lions med på laget så det endelig ut til å være i boks. Men når pengene først var på bordet, ville ikke eieren av lokalene selge.
En måtte bare begynne se etter andre lokaler. For at alt går ordentlig for seg denne gangen reiser representanter fra IFMSA og Lions ned til Nairobi for å se på alternativene som finnes.
Til syvende og sist håper en at klinikken skal være oppe og gå innen et halvt års tid.

Provide International er en politisk og religiøst uavhengig organisasjon, som driver fem helsestasjoner i slummen rundt Nairobi. re. Det tok

lang tid før myndighetene vedkjente problemet og landet sliter i dag med HIV/AIDS-forekomst på 14% i en befolkning på rundet 30 millioner.

Den nye HIV/AIDS-klinikken vil også gi medisinstudenter mulighet til å få et innblikk i helseproblemer i en helt annen del av verden.
Norske medisinstudenter har allerede i to år hatt en mulighet til å reise ned til Kenya og bidra i arbeidet på helsestasjonene til Provide International.
I sommer ble prosjektet presenter på IFMSA‘s generalforsamling, slik at studenter fra hele verden kan delta.
Det er også meningen studenter skal kunne drive forskningsarbeid. Absolutt noe å tenke på for de som vil gjøre noe litt annerledes i hovedoppgaveterminen.

Hva går medlemspengene i IFMSA til i år? Her kan du lese litt mer om prosjektet som 10ern din går til.

FINO PÅ ISLAND

Hvert år arrangeres et nordisk møte for IFMSA, og i år ble det avholdt på eksotiske Island. IFMSA Trondheim plukket ut fire heldige sjeler som fikk fly halvveis over Atlanteren og delta på møtet 28.– 31.oktober. Tema for årets Fino-møte var fedme, og ble avholdt i Vatnaskógur, en liten øde plass 1,5 time utenfor Reykjavik. De fire som representerte Trondheim var Ane Djuv, Inga Vengen, Marit Stray Pedersen og meg selv, Helen Mari Arnevik.

TEKST/FOTO: Helen Mari Arnevik, kull '04

Torsdag kveld møttes de fleste deltagerne i Reykjavik og tok buss sammen inn til Vatnaskógur. Vi registrerte oss, og fant oss til rette på rommene våre, før vi spiste middag, selvfølgelig bestående av sauekjøtt. Senere på kvelden var det sosialt program der vi ble kjent med deltagere fra andre land, og fra andre steder i Norge. Og selvfølgelig hadde vi "bli kjent" leker, for hva er vel et IFMSA-møte uten lek? Leken lettet straks på stemningen, og ganske straks hadde man pratet litt med de aller fleste i rommet. Men de fleste var slitne etter den lange reien, og vi gikk alle tidlig til sengs for å lade opp til neste dags tettpakkede program.

Fredag morgen startet vi dagen med en åpningsseremoni med heising av flagg, og sang av den nye Fino-sangen som de islandske deltagerne hadde laget. Deretter kom Karl Kristjánsson og Erlingur Jóhannsson, (islandske professorer) og hadde foredrag om fedme og hvordan man kan forebygge overvektighet blant barn. Programmet var tett, hver minste detalj var planlagt i et nøye fastsatt tidsskjema, og til og med tiden på badet var innbakt. Og i et hus med 40 jenter, to dusjer, 3 do, minimalt med speil og kun en halvtime(!) innlagt for shower & shave ble det ofte litt trengsel på badet. Men her var det bare å kjappe på, for ingen ville gå glipp av noe, verken spennende møter eller kveldens sosiale program. Fredag kveld var vi alle klare for sosialisering og fest, og alle troppet opp i sine vakreste 80-tallsklær, lyttet til gamle gode låter og rocket natten lang. Stemningen var god, sosialiseringsfaktoren høy, og vi var som en stor lykkelig nordisk familie. Noen sosialiserte litt mer enn andre, og det ble knyttet sterke bånd i løpet av de sene nattetimer, særlig mellom Norge og Island.

Lørdag morgen var tung, men motivasjonen enorm, og alle hoppet opp energiske og rede for dyst. Det ble mellom landene utvekslet både erfaringer, ideer og kunnskap, og avtaler ble signert om videre samarbeid og utveksling. Man kunne se at samarbeidet mellom de

nordiske landene blomstret. Vi hadde forskjellige typer arbeidsgrupper, og en av dem ga oss i oppgave å finne forslag til hvordan vi som medisinstudenter kan bidra til å forebygge overvektighet i vestlige land for forskjellige grupper. Vi presenterte disse forslagene for hverandre etterpå, noen på en seriøs måte, andre på en litt mindre seriøs måte. Men det var også mer morsomme gruppeoppgaver i løpet av helgen. Noen lærte seg å danse magedans, andre lærte seg presentasjonsferdigheter, mens andre derimot lærte om "teambuilding" gjennom lek. På kveldens sosiale program sto det galla. Trengselen på jentenes bad var enda høyere enn kvelden i forveien, så guttenes bad ble tatt flittig i bruk. Men pikene ble vakre og guttene kjekke, og kvelden ble vellykket på alle måter. Hvert land bidro med underholdning, og særlig slo svenskenes dans gjennom. Og også denne kvelden var stemningen god, men dog noe stivere enn kvelden før, sosialiseringsfaktoren høy, og gamle bånd ble brutt, mens nye ble knyttet. Også i denne kvelden, eller kanskje bør man si natten, ble båndene mellom Norge og Island sterkere knyttet.

Søndagen var en trist dag, Fino-flagget ble tatt ned og videreført til Norge, neste års arrangør av Fino, og vi fikk i oppgave å lage en Fino-dans. Fino-sangen ble sunget for siste gang, og der sto vi alle sammen med en klump i halsen og innså at det hele gikk mot slutten. Vi satte oss på bussen, vinket adjø til de gjestfrie arrangørene og reiste fra Vatnaskógur med ny lærdom, ny inspirasjon og mange gode minner.

Best of Lars Slørdahl:

"Konsonantenes plass er likegyldig" *(Om naloxon og naxolon)*

"Her må vi lære oss å skille mellom snørr og barter" *(Om taushetsplikt og når man skal si ting til politi og presse)*

"Da ringer vi til NRK-Tyholt og prøver å ikke le når de sier "Midtnytt, værsågod"

Lars Slørdahl ser ut over auditoriet på IIB: "Her var det masse flate EEG'er!"

"En pasient jeg hadde... Det er helt sant... Han hørte litt dårlig, han la nitroglyserin under pungen..."

"Dere vet hvorfor kvinner lekker? De har jo i utgangspunktet et urinrør som er patologisk kort..."

Per I. Lundmo, terminleder IIC:

"Skader på penis ser vi ikke så ofte,det vanligste er bittskader. ...Sex kan være så mangt!"

DA BAPTIZM

Oppmøte i full sykehus-mundur, fikk vi vite. Bukse, T-skjorte og frakk. Alt i hvitt. Jaddaaah!

TEKST/FOTO: Bjørn Lyngen / Magnus “Paparazzi” Lyngbakken

Torsdag 9. september, Bunnpris på Øya. Mange titalls ungdommer iført helhvitt antrekk har samlet seg på asfalten. De drikker øl, har vesker og ryggsekker med seg, noen trasker formålsløst omkring, andre slår i hjel tida med avslappet passiar seg imellom. Et par turbusser står oppstilt litt lenger borte på parkeringsplassen. Det er tid for høstens vakreste eventyr – og kull ’04 er invitert.

Ryktene hadde gått om dåpen siden immatrikuleringa. Kull ’03, som viste seg overraskende dvaske i fotball under grillinga i fadderuka (jepp, vi knuste dem ganske så betraktelig, red. anm), sverget hevn over nykomlingene så snart de fikk konkurrere under andre premisser: Terror. Da anledningen nærmet seg, dukka det opp noen Placebo-jenter i SA som kvitret blidt om nødvendigheten av å melde seg på årets dåp. Og vi meldte oss på. I rikt monn.

Grovdrekkinga ble unnagjort etter skoletid den store dagen, vi ble en tanke mer edru i løpet av bussturen, og strenge formaninger om forbud mot medbrakt alkohol ble fulgt opp av en heller lemfeldig kontroll av sekkene ved inngangen til hytta oppe i Bymarka. Placebo-folka hadde fiksa spennende middag, og med mat akkompagnert av noen pils innabords bar det ut i skauen for å bli døpt. Her hadde man lagt opp ei løype som orienteringskomiteen i NTNUI ville fryda seg over, og vi satte velvillig igang med å løse oppgavene. Noe av det første som skjedde var at vi måtte slikke på noe som resulterte i en noe hårete smak i kjeften, og som senere ble identifisert som oksetestikler. Grufsent påfunn, selv om førstisene med agrar bakgrunn stilte seg tvilende til noen av anatomi-påstandene knyttet til postene i løypa. De gjenværende postene gikk som en lek, før vi ble sendt inn i hytta for å dyppe knollen i et kar med ukjent innhold, men som lukta død og pestillens. Deretter - rett i dusjen, klesskift og ut på dansegulvet. Mere øl. Slik forløp kvelden, med drekking og dansing, og avslutningen til 20 i stil med en nordtrøndersk pianist som live-underholdning.

Bussen hjem igjen gikk et stykke utpå natta, og PBL klokka 8.30 dagen etter ble unnagjort med en kraftig skallebank. Kan det være denne som kalles Placebo-effekten?

5 I KANTINA

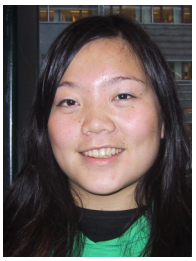
- Hva syns du om kantina?

Ane (kull 03):
Den er kald året rundt, men hvis sola står og steiker på den kan det hende at den blir litt varm. Men hvor ofte kommer sola gjennom blokkene lissom?

Kløfta (kull 03):
Hvor skal jeg begynne? Listen er lang. Synes ærlig talt at de runde borda er dårlige assa. Skal vi sitte og skrike til hverandre da lissom?... Neida. Og så må jeg få lov til å ta opp suppedebatten som har forsura kantinemiljøet de siste månedene: Før kunne vi bli mette av en suppe med brød, men nå er porsjonen så liten at "it's just a teazer", as in English...

Helen Mari (kull 04):
Jeg synes middagene er litt små. Varmmattilbudet er ikke så bra. Men ellers er det helt greit. Ja, og så er suppeskålene veldig små. Og så er det helt sykt at de veier middagene! Veldig bra med gratis varmt vann da.

Idun (kull 04):
Jeg synes den er helt grei. Spesielt god scones. Bra at vi får middag, men litt dumt at det ikke er middag på fredager. Og så er det litt dårlig utnytting av plassen her. Bordene er så store, det blir veldig fort fult.

Randi (kull 02): Den er kald. Og så blir det ofte tidlig tomt for mat. Men de som jobber der er koselige.

Hørt at...

...Bjørnar (kull '04) hevder at han greier å kle av seg i løpet av fem sekunder (!)? Rekordforsøket skal visstnok finne sted i Åre. Nocebo lover å følge opp saken.
...det går så hardt for seg på innebandytreningene på tirsdagene at Tor (kull '04) så seg nødt til å dempe en suser med sine edlere deler, for deretter å måke ballen i krysset, her forleden? Snakk om å ofre seg for laget. Hadde vi hatt "Ukens champis" her i redaksjonen, vet vi hvem en god kandidat ville vært.
...et lag fra kull '02 hadde behov for keeper i fotballturneringa, og ville spørre Espen i klassen sin om han ville være med? Dessverre viste det seg at han visstnok var lovet bort på en annen uviktig fotballkamp samme dag, visstnok mot et sammenrasket lag fra Bærum.

LÅVEFÆST, RAI-RAI

Felleskjøpet Trondheim

Gikk du glipp av årets låvefest, eller var du der, men aner fremdeles ikke hva som egentlig skjedde? Her er låvefesten slik Nocebo husker den!

Noen fra kull'04 kjørte som seg hør og bør traktor til festen.

Vorspielene florerte rundt omkring i hele byen.

Rai rai!

Litt mange på scenen, kanskje?

Fæst på lokalet, dæm dainsa å dæm drakk. Tiddelti

Thorleif Transport tafsa tidlig på Astrid.

...og Astrid nøt, som mange andre, medbrakt.

Olav Haugen, patolog: "Uten alkohol, ingen rettsmedisin!"

Årets partydop '04. Kæm træng væl ækkstasi?

Haha, den var jaggu god!

Eivind holder styr på snus, pils og pøls, og sørger for at fjorårets underskudd ikke gjentas.

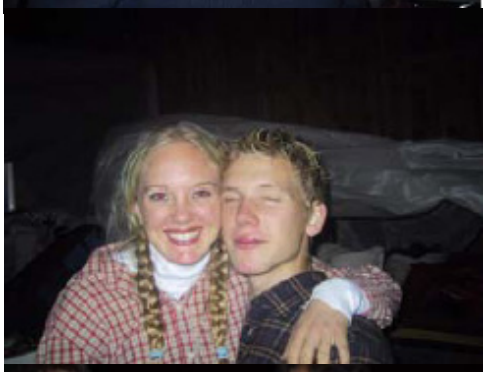
Jeg æ'kke full, jeg er beautifull...

Playback på sitt beste.

Litt hoven på leppa, are we? And why is she smiling?

Mens noen råkket på dansegulvet...

...hilste noen på krompen...

...og atter andre traff fjøsnissen!

Zzzzzzz.....

Olav Haugen, patolog: "Det blir hevdet at hagleskudd fra mer enn 15 meters hold aldri er dødelig. Dette er ikke noe å satse på."

JULEBLOTET I BILDER

Tore B. Halvorsen: "Det er ikke noe som er renraset hjemme hos oss - heller ikke hundene."

"Jeg er bokstavblind, ordblind, hører dårlig og ser dårlig. Men jeg er glad i hunder!"

"Jeg er et mye bedre menneske enn skriften min skulle tilsi."

Har du hørt at...

...Harald Vik-Mo la på et EKG speilvendt, opp-ned, og beskrev abnormale p- og q-takker en god stund, før noen påpekte glippen?
...kvinner lekker fordi de er født med et patologisk kort urinrør, ifølge Lars Slørdahl? Når de blir eldre, faller blæren dessuten litt ned. Nocebo lurer på om urinrøret da blir liggende i krøll?
...Lars Slørdahl hadde en tunghørt pasient som la nitroen under pungen?

INBOX: [Placebo-04] Ang. Låvefæsten (334 of 383)

Slett | Svar | Svar til alle | Videresend | Omadressér | Svarteliste | Meldingskilde | Lagre som | Skriv ut

Dato: Sat, 25 Sep 2004 16:51:43 +0200
Fra: Trond Nordseth <trondno@stud.ntnu.no>
Til: placebo-04@list.stud.ntnu.no, placebo-03@list.stud.ntnu.no
Kopi til: fladberg@stud.ntnu.no, trondno@stud.ntnu.no
Emne: [Placebo-04] Ang. Låvefæsten

Hey

Dro med meg ei dame hjem fra Låvefæsten som glemte igjen en caps hun hadde stjelt fra noen andre der. Det er en grønn,blå&rød "Hard Rock Cafe, Washington DC" caps, med skinnende svettebånd frontalt. Hvis det er noen som savner denne, mail meg.

Hvis det er noen som tok med seg en dobbel DDE samleCD fra denne festen, hadde jeg satt pris på å få den igjen. Fikk den i gave fra klassekassa i anledning eksamensfest på Bamses pub i Stjørdal, som sammenfalt med min 25 års-dag. Jeg skjønner at denne CDen er et populært og fristende objekt, men for meg har den i tillegg en betydelig affeksjonsverdi. Finnerlønn: Resten av rullingspakka (Tiedemanns Rød 3 mix) jeg kjøpte til Låvefæsten, med fyrstikker og pappir.

T

Placebo-04 mailing list
Placebo-04@list.stud.ntnu.no
http://list.stud.ntnu.no/listinfo.cgi/placebo-04

HUSK...

- Julaften
- Søknadsfristen for IFMSA-utveksling 1. februar
- Å sette ut grøt til nissen
- Å levere tilbake dobbel-CD'en til Trond Nordseth
- Å selge aksjene i T5PC
- Tom Larsen, Markveien 42, Arendal
- Neste Nocebo (som kommer en gang utpå vårparten)

ASKIL GIR FINGER'N

- Man baserer vel ikke kostholdet på pølsefest på Narvesen, gjør man vel?